

Desværre har Venstre og De Konservative også både forskrækket og fået regeringen med i gyngen. Det gælder specielt i arbejdsmarkeds-politikken, hvor det er helt ufatteligt, at regerin-gen er gået med til at aftale, at formidlingen af arbejdsløse til et job fremover kan varetages af udenlandske vikarbureauer. Altså hvorfor skal vi privatisere noget så afgørende som formid-ling af arbejdsløse til enten nogle uddannelses-forløb eller reel beskæftigelse? Det forstår vi ikke noget af.

Der er selvfølgelig logik i, at Venstre og De Konservative stemmer for regeringens forslag om at putte endnu flere penge i det katastrofale edb-system Amanda. Man har jo selv været med til at kreere hele det system, Amanda er den elektroniske ryggrad i. Der er logik i det. Jeg vil bare sige, at jeg tror ikke, Amanda kommer til at fungere, men endnu værre: Amanda repræsen-terer bare et udtryk for den arbejdsmarkedspoli-tik, som Venstre, De Konservative og regeringen har stået for igennem mange år, som er baseret på tvang og administration af ledige i stedet for at hjælpe dem med nogle reelle tilbud, der kan bringe dem i fast beskæftigelse.

Vi er meget kedede af, at regeringen traf det valg undervejs i forløbet af forhandlingerne. Jeg indrømmer, at der også er ganske enkelte for-bedringer i det, V og K har aftalt med regerin-gen. Nogle ting, der var åbenlyst helt tåbelige, er dog blevet rettet op, men de forstærker jo og for-længer den periode, hvor regeringen har bundet sig til borgerligheden, når det gælder om at føre politik til gavn for de arbejdsløse.

Jeg fatter ikke, at regeringen holder fast i og bliver ved med at tro, at hvis man vil gøre noget godt for de arbejdsløse, sørge for, at de kommer i arbejde og under uddannelse, så er det noget, man skal lave sammen med Venstre og De Kon-servative, som jo i virkeligheden har den opfat-telse, at der skal skæres ned på dagpengeperio-der, og at man i højere grad skal sørge for at overlade hele indsatsen til markeds kræfterne.

Jeg forstår det ikke. Og det er en af grundene til, som vi har været inde på tidligere i dag, at der er en lang række politikområder, nogle af dem, der er allermost følsomme og vigtige for mennesker, hvor regeringen har bundet sig til højresiden i Folketingssalen og altså her forstær-ket og forlænget det, som er med til at gøre, at befolkningen har svært ved at se, hvorfor det nu er, der er så stor forskel på V og K og den sid-dende regering. Og det mener jeg altså selvføl-gelig er noget af det, vi må prøve at rette op på

også i det kommende år, fordi ellers bidrager vi til den politiske forvirring. Det er der ikke brug for.

Til gengæld vil jeg altså også sige, at V og K jo heller ikke gør meget for at vise, at de vil noget andet. Jeg mener altså sådan et par forkølede forslag for at spare lidt på ulandsbistanden og drysse lidt flere penge ud i sundheden viser jo ikke, heller ikke for deres vedkommende, at de vil eller kan noget andet.

Så vil jeg sige, at et sted, hvor regeringen og borgerligheden også har fundet sammen, er i at undtage forsvaret for en besparelse. Jeg må igen sige, at det undrer mig, vi har en regering, der stædigt fastholder, at når det gælder sundheds-området, når det gælder alle andre velfærdsom-råder, når det gælder alle andre uddannelsesom-råder, når det gælder alle andre velfærdsom-råder, når det gælder alle andre uddannelsesom-råder, når det gælder alle andre velfærdsom-råder, når det gælder alle andre velfærdsom-råder, hvor det i højeste grad drejer sig om menneskelig kontakt mellem et uddan-nelsessystem, mellem et sundhedssystem og de borgere, der har brug for enten uddannelse eller at få kureret en sygdom, ja, der mener man uden videre godt, at man kan gennemføre 1 pct.s besparelse med en mejetærsker år efter år. Men når det gælder politiet, når det gælder forsvaret, nå ja, så kan man lige pludselig ikke. Så er der ikke nogen effektiviseringsgevinster at sikre sig.

Der må jeg sige, at jeg er godt klar over, at hvad angår forsvaret, er det specielt V og K, der har hovedansvaret for, at den besparelse er rø-get ud, men jeg synes, det er ærgerligt.

Så skal jeg bruge lidt tid på Kristeligt Folke-parti, som har fremsat nogle forslag, ikke man-ge, men nogle enkelte, som vi sådan set gerne ville have stemt for. Men under forhandlingerne med regeringen, hvor vi efterhånden tegnede et ret stort billede af både indtægter og udgifter, og hvor vi, ikke mindst for os vigtigt, også fik lavet en finanspolitisk lempelse i forhold til det for-slag, der var fremsat, dvs. flere aktiviteter i fi-nansloven, end der oprindeligt var planlagt, så måtte vi bøje os for, at regeringen ønskede at have et vist styr på aktivitetsudvidelsen og dermed lave den aftale med os og SF, nemlig at vi ikke stemte for aktivitetsudvidelse, hvor vi ikke først havde fået en aftale med regeringen.

Det er ikke en aftaletype, vi er glade for, men i den konkrete situation, hvor det alligevel lykke-des at få så mange forbedringer igennem, har vi bøjet os for regeringens ønske om at have et eller andet styr på den samlede økonomiske ramme.

To af de forslag fra Kristeligt Folkeparti, vi gerne ville have støttet, er forslaget om forøget tilskud til adoptivforældre, og det er forslaget